Mie kuulus kohjo loojo,
Isale jeadude tegijo
Alt temo pohi aowod oksad,
Wahele pani wahtra lehed,
Peale pani pärnad lehed:
Et läind kohe Kopitamad,
Egon heinad hallitamad.
Alt oli kohe andijalle,
Pealt oli kohe päitsijalle.
Kõik tall luksule luetud
Tahale kantud.
Jeo laut oli lu kuiw
Ja laari kann oli tahata.

2.

Nüid ei tohi ritsas laulda,
Suur agon jumal lahti tehes,
Waene äalto äärelised
Kartwad Kullo jo Kulumad,
Laiw risti jo logu nemad.
Mina agon Kukun Kullatagi,
Lauslan laiw risti tagi,
Oeljun höbe helmetagi.
Minu peiw pisi kene,
Kügub alles Kärkkiesjo;
Mitu morjo mäkko oljas
Selle terwist jo temale,
Mitte lehti pumsjo
Selle terwist jo temale.

3.

Kulow tüdrukud ökselt,
Külä poisjo jooled wennad.
Löhme onus löhme arus,
Löhme onus hoaste jüia,
Onus on rohtu hoaste jüia,
Arus on rohtu härje jüia.
Kis mind tuli waatamo?
Onno hellas wenna kene.
Mino temalt küsimo:
„Mis seal kodu tehtamesjo,
Tehtamesjo, teodenesjo?
Sind agon kallist kaenbeldakse!
Kas must poigu pakutsi?“
Sada jaan mo muidugi
Tuhhet aga ilmod tingimatta.

4.

Saks ei joowind mulle naista,
Tiu poisi tiskut poolta.
Ostsin hobu küürakselga,
Wõtsin naese lämpsu jalga.
Hobu küündis küüraks selgo,
Naene löi kas lämpsu jalgo.
Siis soi wilgo weiste jüia,
Odre hoastel oksen dada,
Leibo laastel lõkkatada,
Kaeru kõigel karjal jüia.